

да възваряваме повече отъ 10 минути, а индийския — най-много до 5 минути. Ако ги варимъ повече, губи се хубавия чаенъ ароматъ и питието придобива неприятенъ, тръпчивъ вкусъ.

Чаятъ действува прохладително, ободрява и подкрепва организъма, но употребътъ въ по-голямо количество възбужда силно нервите. Въ него се съдържа веществото теинъ, което е познато като отрова, ако се вземе отдељно и въ голямо количество.

За настъ българите, макаръ китайския чай да е отличенъ, най-хубаво е да свикнемъ да употребяваме чай отъ липовъ цвѣтъ. Липовиятъ цвѣтъ, добре изсушенъ, е отличенъ за чай, не само съ своя хубавъ ароматъ, но, както и много други наши билки и треви, помага при стомашни разстройства и настинка; като предизвиква легко изпотяване — помага за пречистването на кръвта. Напоследъкъ, за нашия липовъ цвѣтъ се интересуватъ вече и европейските търговци, които го закупватъ за износъ въ чужбина.

Кафе

Между обикновените дневни напитки, които не съдържатъ алкохолъ е чая и кафето. И двете тези напитки съ даръ отъ изтокъ.

За кафето предполагатъ, че е било известно въ източните страни още отъ древни времена, но после се разбрало, че дори арабите, които разнасяли кафето като търговци, започнали да употребяватъ това питие едва въ началото на XV. векъ, когато имъ го донесли отъ Абисиния.

Въ Европа, западните народи донесли кафето отъ Арабия, па и сега най-хубавото кафе — мока е отъ провинцията Йеменъ въ Арабия. Кафето напитка, както и чая, се разпространило доста бавно. Въ Цариградъ почнали да го употребяватъ едва въ средата на XVI векъ, а въ Европа цели 100 години покъсно. Напитката кафе по-после добила широко употребление въ Италия, следъ това въ Англия, където въ 1653 година било открито първото кафене въ гр. Лондонъ. Такива кафенета били открыти после и въ Марсилия — 1671 г. въ Виена — 1683 г., после въ Хам-